

# **Reisverslag Bas Doorduin november 2025**

Vertrokken op 4 november naar een hotel bij Schiphol wat wel een beetje tegenviel want mijn dochter wou me gelijk ergens anders naar toe brengen maar we hebben het toch maar zo gehouden en het bed en de douchecel en wc waren goed en schoon.

De volgende morgen naar Schiphol en daar wilde ik inchecken maar werd tegengehouden want dat moest via de automaten

Dus ik naar de automaat en daar rolde de een na de andere boardingpas de automaat uit Maar daar stopten het niet mee ik kreeg ook de toegangsbewijzen voor de lounge Op Schiphol en tot mijn grote verbazing ook nog hulpkaart op het vliegveld in Hong Kong.

Bij het regelen van de reis had ik daar om gevraagd vanwege het voorkomen van het feit dat ik net zo als verleden jaar meegemaakt had dat ik door twee grondstewardessen in Hong Kong van het ene vliegtuig naar het andere gesleept werd.

Ik dacht dit nooit meer dus heb ik deze reis assistentie gevraagd in mijn onnozelheid.

Op Schiphol verder geen problemen toen ze me vroegen of ik hier ook nog hulp nodig had Maar ik zei dat ik tijd genoeg had dus ik ging wandelen. Maar toen ik ging boarden en op mijn plaats zat in het vliegtuig kwam er gelijk een stewardess naar me toe of alles in orde was en als er iets was moest ik direct bellen. Eerlijk gezegd snapte ik helemaal geen jota van maar ik dacht laat maar gaan alleen vertelde ik haar dat ik last had van een slecht gehoor en sprak ze heel rustig en duidelijk tegen me. De reis ging prima maar de aankomst in Hong Kong zal ik nooit meer vergeten. Ze kwam weer naar me toe zei dat ik niet mocht uitstappen, ik moest blijven zitten en alles zou geregeld worden. Maar dit bevreemde me toch heel erg want wat is hier aan de hand? Dus wachten. Toen iedereen er uit was kreeg ik een stukje Chinese werkelijkheid voor geschoteld. Die grondstewardess had de opdracht om een invalide man zo snel mogelijk naar het volgende vliegtuig te brengen.

Ik zat gelukkig vlakbij de uitgang en daar verscheen ineens een rolstoel om de hoek tot in

het vliegtuig. Er werd mij naar mijn naam gevraagd en ze pakte me op en zette me in de rolstoel. Ik protesteerde even maar ik hield al vlug me mond daar kwam zoveel Chinees gekraai uit dat ik er haast bang van zou worden. Jammer genoeg bleek die rolstoel niet goed te zijn en er werd om een ander gebeld.

Ik werd er uitgehaald want ik mocht dat niet zelf doen en zodra ik even de neiging kreeg om commentaar te leveren kwam er weer een tirade. Ik dacht laat maar gaan, sloof je maar uit.

Dus toen zo snel mogelijk de slurf uit en daar stond een elektrische kar voor vier personen. Ik had nog een medeslachtoffer dus wij overgestapt en natuurlijk moesten ze zich overal mee bemoeien.

De gewone rolstoel werd ook meegenomen want die werd aan de zijkant opgehangen en daar gingen we. Eerst werd mijn mede reiziger weg gebracht en toen moest er weer gebeld worden waar wij heen moesten dacht ik, maar nee, we moesten langs een plaats waar de beveiliging aanwezig was, maar nog niet aan het werk was.

Dat betekende dat ik een behoorlijk rondje over het vliegveld heb gemaakt want bij diverse plaatsen was de beveiliging niet aanwezig, eindelijk hadden

we er een en waren we er met nodige toestanden vlug door heen, Weer bellen en toen ging het dacht ik, maar ik werd gedumpt bij een gate die aan het boarden was en toen ik mijn boardingpas gaf bleek ik bij gate staan die naar Tokio ging. Toen gingen twee chinezen tegen elkaar te keer en weer bellen en ja hoor ik kwam bij de juiste gate en ik werd al verwacht Ik er in.... ja met de hand rolstoel maar toen ik daar uit kwam zei ik tegen de stewardess dat ik zelf dat kleine stukje wel kon lopen. Einde story Hong Kong, Nu nog even Cebu dat ging prachtig tot dat ik uit het vliegtuig stapte want toen verdween mijn QR code uit mijn telefoon en dat was minder leuk. Maar tijdens het regelen van mijn QR code had ik ongemerkt een geweldig idee, ik dacht ik print hem even uit en laat dat keurig geaccepteerd worden. Het laatste was alleen maar prettig. Ik wandelde verder en daar stond een madam met een naambordje met mijn naam er op.

Prachtig, maar wat er nu boven me hoofd hangt...ben ik soms weer getrouwd met een Filipina zoals we dat wel eens eerder gehad hebben? Ik werd van top tot teen bekeken en ik vroeg of ze de achterkant ook wilde zien, nee zegt ze, niet nodig. Ik help u even door alles heen.

Goed dat was geweldig er waren twee vliegtuigen vlak na elkaar geland, en er stonden 500 mensen die de emigratiedienst moesten passeren. Ik werd buiten alles om even aan de zijlijn geholpen. Voor ik het wist was ik op weg naar de bagagehal en nam mijn gids vrolijk afscheid van me. Bij de bagageband snapte ik er helemaal niets van, toppunt van verbazing, de band gaat lopen en de eerste pakketten zijn mijn tas en mijn koffer. Ik schrok wel even want ik zag er vreemde stickers op zitten. Mijn gedachte was wat nu weer maar toen ik ze van dichtbij bekeek stond er op PRIORITY. Ik met mijn bagage langs de douane en daar moest iedereen een tas of een koffer op de band leggen voor de röntgen controle. Ik dus ook keurig mijn tas op de band leggen maar mocht ik er zo door. Nou, ik was er door en nu snel met taxi naar het hotel. De andere dag door naar Ormoc en daar had ik geluk bij, want ik ging om 12 uur met de boot mee en om 2 uur kwam er een algemeen verbod voor de hele scheepvaart in de Filipijnen.